SCHUMANN.
SYMPHONIE N. 1

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΟΚΑΡΑΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΕΚΠ. ΔΕΥΤΕΡΑΣ 29.9.58 (22.45-23.30)

Αγαπητοί μου ακροατές! Σήμερα ασχολούμαι με ένα πολύ! Θα ασχοληθούμε λοιπόν με τη 1η Συμφωνία του μεγάλου γερμανού συνθέτη, του Σούμαν. Αλλά πριν αρχίσουμε καλύτερα ας πούμε λίγα λόγια, όπως θέλει ο κανόνας γραφτών του έργου και ενδιαφέρουσα ρομαντικά, και τέλος αρχιτεκτονικά γραμμένο. Το έργο αυτό γράφτηκε τον Δεκέμβριο 38 ουλοφίτσια παρόμοιες με 4 μήνες, το 1840. Ήταν η εποχή από τότε δοκίμασε το χέρι του στη γραφή του Σύμφωνα, γι' αυτό ίσως γράφει. Ήταν η ευτυχέστερη περίοδος στη ζωή του, γιατί και το έργο βγήκε τόσο ανθόμορφο, τόσο αισιόδοξο. Δεν μπορούμε ακριβώς μόνο πάνω σε τι ο γραφτηρίου. Ο ίδιος ο Σούμαν αναφέρει πάνω σε τι ο συγγραφή αυτή βγήκε σε «μια φοβερή ευτυχία». Και ο ίδιος αυτός, πληροφόρησε «Μεγαλύτερο αν ανοίξεις».

Αλλά μια φορά πρόβλημα πρόκειται για πόρτες και τις εφόρεσε χρειαζόμαστε για αυτό τον τρόπο, βγαίνει το αρχικό θέμα του φαίνεται πρώτη: Σχεδόν πάντα βιάζεται τόσο ένας αλλά τα θέμα, τόσο και τα δεύτερο, διαφέρουν ~~[illegible]~~ (από) μια βαρεμένη ιεροφάντα δυνάμεις γιά τις αλεξάφαρμα μια ενεργειών. Δε φτάνει ώστε γιά βεβαίως ότι ο Σούμαν ο ποιητής αυτή έγραφε ορισμένων γιά σκέψη και ήτα ήρθε οι ιδέες τα Εδώ ένα αλλά τα έργα και ξεκινήσει γιά αλλά. Ένα ονομαστικά, ένας φυλάκισης, ένας τα δεύτερο μέρος. Αναφέρω.

Όσον και εν Αγγλία, όλοι και όλες ενδιαφέρονται σχετικά με τους νεκρούς, γράφονται στα νεκροφόρα βιβλία, χαιρετούνται με ένα ιδιαίτερο τρόπο τη γραμματέα και ύστερα η γραμματέας κάνει μια σύντομη ομιλία σχετικά με τη σημασία, το έργο και τη δράση αυτών των νεκρών. Τα δύο μικρά αγόρια, τα δύο μικρά κορίτσια, τα δύο μικρά παιδιά. Τα νεκρικά τάξη Δημοτικού. Τα δύο «γιατρόπουλα» αυτών οι δύο αγωνιστές μετά τέλος τέλος ο Λόρδος. Και ένα φύλλο με ρίζες, δύο και τέλος τέλος ανοιξάτωνο νεκρικά τα τέλος. Και εκεί δύο δίκαιοι ένα δύο πρώτο μετά τέλος τα. Τα ένα ξεχνιόμαστε, τα άλλο θυμόμαστε ανάλογα ένα ένα τέλος τα φάνε οι ένα μετά τέλος ανάβαμε ανάλογα ανοιγμένα από όλα τα χρώματα. Ένα ιδιαίτερο τα ανάλογα αποχαιρετά ιδιαίτερα και φάνε δημοσιεύεται τέλος τέλος τα. Ελευθέρα, Αγάπη, Κόρη, ένα τα ίδια χρώμα αυτά τα ίδια τέλος.

Στη Λεμεσό δε οι ίδιοι μετά τα Λόρδου δε αποφάσισαν οι ίδιοι και από τη Θεσσαλία τα Ρεβιζιονιστή Σοσιαλιστή και δανδιτή τα Ξενικά Αποικιακά

ΔΙΕΚΟΣ

Αυτά τα 1ο Λεμεσό τα Λόρδου με τα ίδια φορέματα τα Ρεβιζιονιστή Σοσιαλιστή και ίδια τα δανδιτή τα Ξενικά Αποικιακά. Τα ίδια μια φορά με τη ίδια τα ίδια μετά τέλος "Κορόμαι" τα Μεσαίωνα. Πάλι οι φορείς τα Μεσαίωνα με δανδιτή τα Δημοτικό Μεσαίωνα.

ΔΙΕΚΟΣ 424 Α - Β.

Κ. Νικ